

SELİM SIRRI TARGAN (3)

(Askeri Mühendis Mektebini bitirerek İzmir'de İstihkam Subaylığına Atanması ve oradaki hayatı)

A. Cevdet ARUN

Mil. Eğ. Bak. Emekli Müşavir Başmüfettişi

Bundan evvelki yazımızda (SPOR-BİLİM Dergisi Sayı 6) Selim Sırrı TARGAN'ın, İstanbul-Halcıoğlu'ndaki Mühendishane-i Berri-i Hümayun (Askeri Mühendis Okulu-Kara Harp Okulu)'ndaki öğrencilik hayatına ait kısmı ve orada geçirdiği günlerde Aletli Cimnastiğe, güç ve kuvvet geliştirmeye nasıl gayret harcadığını, geliştirdiğini; ayrıca Fransızcası ile de arkadaşları, hatta öğretmen ve Okul İdarecileri arasında kendisine nasıl özel bir yer elde ettiğini anlatmıştık. Bu yazımızda Üstad'ın 1895'de okulu bitirdikten sonra İstihkam Subayı olarak **İzmir'deki ilk görev hayatını** ele alacağız.

Mühendishane (Kara Harp Okulu) diplomasını aldığı anda Üstad, hiç ilgi duymadan birçok şey okuyup öğrenmiş olmasına kendisi de hayret etmiştir. "Mühendishane tahsilimi ikmal edip Şehadetname aldığım zaman şaşırımdım. Meğer ben neler okumuşum. Cebir, Müsellesat, Cebri-î âlâ (Yüksek Cebir), Balistik, Sunuf-u Selase Terbiyesi, Hizmet-i Seferiye, Fenn-i İstihkamât-ı Cesime (Büyük İstihkamlar Bilgisi), elektrik, Fenn-i mimari... Hayret daha neler neler... Bütün bu ulum ve Fünun tıka basa kafama istif edilmişti. Nazari ve halayi olan bu malumat, müdde-i ömrümde, itiraf ederim ki hiçbir işime yaramamıştır." demek suretiyle duygu ve düşüncelerini dile getirmekte; kendisi için varsa yoksa ilimsiz yapılan Cimnastik, Beden Hareketleri, vücudu ve adaleleri kuvvetlendirme, aletlerde hünerler gösterme olduğuna inandığını belirtmektedir.

1895 yılında Askeri Mühendis Mektebini bitirip diplomasını alan, kılıç kuşanan ve iftiharla Annesinin elini öperek ve onun "hayır duası"nı elde ederek sevincini gören Selim Sırrı, istihkam Teğmeni olarak İZMİR'e atanır ve orada Yenikale'deki İstihkam Birliğinde görevle başlar.

Burada oldukça sakın geçen görevi bir süre sonra İzmir Merkezi'ne alınır ve Kumandan Divriği'li Osman Paşa'ya Yaver de olur. Osman Paşa, okuldan değil, o zamanın şart ve usullerine göre "Alaydan Yetişme"dir. Zeki bir insan olmakla beraber bilgi ve görgüsü kıtır.

O devirde İzmir'de yerleşmiş bir çok meşhur İngiliz ve Fransız aileleri, dolayısıyla geniş bir sosyal hayat yaşanmaktadır. Limana da zaman zaman Ecnebi Deniz okul Gemileri gelmektedir. Osman Paşa, Yaveri Selim Sırrı'yı bilhassa Ecnebilerle temasında hiç yanından ayırmamakta; bilgi ve görgü kıtlığı yüzünden düştüğü güç durumlarda hep onu öne sürmekte; vaziyeti kurtarmaktadır.

Selim Sırrı'nın bu döneme ait son derece hoş ve eğlendirici anıları vardır. Bunları sonradan yayınlamıştır.

Çok iyi söz söyleme ve halk önünde konuşma becerisi olan ve Fransızca da bilen Selim Sırrı, böylece, çevrenin aydınları ile tanışma ve dostluklar kurma fırsatı bulmuştur.

Bu arada "İzmir'de ikamete memur edilmiş", Edebiyata meraklı, Fransızca'yı çok iyi bilen, yurtsever, gazetelere yazı da yazan Abdülhalim Memduh beyle de tanışır. Bu zat Selim Sırrı'ya "yazı yazma denemesi"ni telkin ve teklif eder. Üstad, çekinerek harekete geçer; yazıp arkadaşına gösterir, yazıyı ilgi çekici bulur. Bazı yerlerini düzelterek kendi yazılarını basan gazetenin Yazı İşleri Müdürüne gösterir. Makale beğenilir ve basılır. Bu hal bir yıl kadar sürer. Yani Selim Sırrı yazar, bu arkadaş düzeltir, gazete basar. Günün birinde bu arkadaş politik bir nedenle ani olarak Mısır'a kaçar. Yazıların da arkası kesilir. Yazı İşleri Müdürü ona "Yazılarını herkes zevkle okuyordu. neden artık yazmıyorsun? Yeni yazılarını getir de basalım." der. Selim Sırrı, arkadaşının yardımıyla

bu işin yapıldığını söylemeye çekinir. Buna rağmen zorlanarak bir makale yazıp götürür, heyecanla bekler. Bu yazı da beğenilmiş ve basılmıştır. Selim Sırrı buna çok sevinir, böylece yazarlığa adım atmış olur. Daima çalışmak, birşeyler yapmak arzu ve hevesinde olan Üstad, İzmir'in toplum hayatına karışır; yabancılarla dostluklar kurma faaliyetlerine girer. Dostluk ve arkadaşlıkları sırasında Abdülhalim Memduh Bey, genç ve kuvvetli Subayın istikbalini pekiyi görmüş olacak ki bir gün ona "Vücudunu sert bir hale getirmek için senelerce sebat edip cimnastik yaptığını fevkalade takdir ediyorum. Sen ideal sahibi bir adamsın. Memleketin de kuvvetli insanlara ihtiyacı var. Bu kuvvet ve kudretini yalnız kendinde saklamamalı, muallimlik yapmalı, adam yetiştirmeli, gençleri teşvik etmelisin. İstersen İdadi (Lise) Müdürü ile görüşelim. Orada Cimnastik dersi açsınlar." der. Bu söz genç subayı sevindirir. Bu zatin teşvik ve yardımı ile işe koyulur. Böylece 1896 Ekim ayından itibaren Selim Sırrı Muallim ve Muharrirdir. bir yandan İzmir İdadisinde derslere giderken diğer taraftan HİZMET gazetesinde yazıları çıkar. İdadi'de bir PORTİK (Asılma, tırmanma, sallanma vb... gibi hareketlerin yapıldığı bir Açık Hava Cimnastikhanesi) meydana getirir ve hünerleriyle çevreyi kendisine çekmeyi başarır. Sanayi Mektebi Müdürü de kendisinden aynı işi rica eder. O Müessesede de aynı faaliyeti gösterir. (Üstad "çevrede kendisi hakkında söylenen sözlerin kulağına kadar geldiğini ve bunlardan hoşlandığını" bir yazısında ifade etmiştir.).

Subaylık görevi de devam ederken Üstad, İzmir'de 1897 yılında yakın dostu sarıklı Hoca Yusuf Ziya Efendi ile birlikte "Darülrifan" adıyla bir ilkokul açmış, bu okulda cimnastik ve Galatasaray'dan öğrencilikten edindiği yetenekle Fransızca öğretmenliği yapmış; hatta Türk çocuklarının kolay lisan öğrenmesi için bir de Fransızca ders Kitabı yazmıştır. Bu suretle Tarcan'ın yazarlık ve öğretmenlik tarafı da gelişmeye, kendisinde bu yolda atılım duyguları uyanmaya başlamıştır.

(Aile albümünde o yıllarda çekilmiş bir resimde Selim Sırrı Cimnastik kıyafeti ile Darülrifan Okulunun öğrencilerinden bir grupla görülmektedir. Yıllar sonra Hoca Ziya'nın bir yerde Rıza olarak görülmektedir, hayırlı ve kıymetli oğulları bu ilkokulu büyütüp kolej haline getirirler ve babalarının adını verirler.)

Böyle üç okulda birden Cimnastik dersleri vermesi yanında diğer sporlara da (Bisiklet, At Binme) zaman ayırır. Bunlardaki becerisini de geliştirir.

Bu faaliyetlerle beraber okumaya da merak sarıp zaman ayıran Selim Sırrı Edebiyat, Felsefe, Sosyoloji, Folklor, Müzik alanlarında eserler edinir; okur. Böylece ufkunu genişletmeye çalışır. Okuduğu kitaplar arasında -ne gariptir ki- Cimnastiğe ait bir eser yoktur. Ona göre cimnastik okunan değil, yapılan işlerdir. Kitaplarda olsa olsa onun kolaylıkla yaptığı güç beden hareketlerinin tarifi ile kendisinin özenip yetiştirdiği adalelerinin resimleri bulunabilir.

İzmir'de geçen gençlik hayatı, sosyal ilişkileri, devamlı okuması Selim Sırrı'nın fikri hayatında önemli rol oynamıştır.

Üstad bu dönemi, daha sonra kendi çıkardığı "Terbiye ve Oyun" adlı dergideki bir yazısında dile getirirken İzmir'e kitapsız gittiğini, okur-yazar bir insan olarak döndüğünü, İstanbul'un İstibdat Devrine göre orada daha özgürce bir hayat sürdüğünü, İzmir'in ırfan hayatının okuma zevkini canlandırdığını, okudukça düşünce ve muhakemelerinin değiştiğini; İstanbul'a dönerken bavulunda iki yüz cilt kadar kitap bulunduğunu; bu yüzden İzmir'in kendi hayatında önemli ve değerli bir yeri olduğunu... belirtmektedir.

Selim Sırrı Tarcan'ın İzmir'deki bu hem kendisi, hem çevre için verimli ve yetiştirici olan hayatı 1900 yılı Ekim ayına kadar devam eder.

Bu tarihte Sami Paşa Zade Hasan beyin delalet ve yardımları ile ve İrade-i Seniyye (Padişah iradesi-emri) ile Yüzbaşılığa terfi ederek İstanbul-Anadolukavağı'ndaki İstihkam Birliğine tayin olunur. Aynı zamanda Padişah Fahrî Yaverliği sıfatını da alır.

Burada Selim Sırrı için yeni bir hayat devresi başlamaktadır.

İstanbul'da geçecek Subaylık hayatı, Halicioğlu Askeri Mühendis Mektebi'ndeki Cimnastik ve eskrim Öğretmenliği, gelecek yazımızın konusu olacaktır.

Not: Bu yazının hazırlanmasında Üstad'ın kızı Sayın Azade KENT'in aileye ait anı ve bilgileriyle evdeki belgelerden; Selim Sırrı Tarcan'ın 75. doğum yılı dolayısıyla muhtelif tanınmış yazarlar tarafından çeşitli gazete ve dergilerde yayınlanmış olup sonradan 1950'de bir kitap haline getirilmiş eserde er alan rahmetli Hocamız Vildan Aşır Savaşır'a ait makaleden yararlanılmıştır.

(İzmir'de Subaylığından sonra İSTANBUL-Anadolukavağı İstihkam Birliğindeki Subaylığı ve HALICIOĞLU ASKERİ MÜHENDİS Mektebindeki CİMNASTİK ve ESKRİM Öğretmenliği)

Bundan evvelki yazımızda (SPOR-BİLİM Dergisi 1992) Rahmetli üstad Selim Sırrı TARCAN'ın, İstanbul-Halicioğlu'ndaki Mühendishane-i Berri-i Hümayun (Askeri Mühendis Okulu-Kara Harp okulu)nu bitirdikten sonra İstihkam Subayı olarak İzmir'e tayin edilmesini; oradaki hayatını, çalışmalarını, İzmir'in sosyal hayatı içine girişini; okuma merakını, gazetelere yazı yazma, okullarda Cimnastik ve Fransızca Öğretmenliği yapma, bir yandan da çeşitli Spor dallarındaki çalışmaları ile ilerlemesini dile getirmiştik. Bu yazımızda İzmir'de geçen beş yıllık bu tür faaliyetlerinden sonra İstanbul-Anadolukavağı'ndaki İstihkam Birliğine naklen tayin edilmesini, Yüzbaşılığa terfi ettirilerek Padişah Fahri Yaverliğine getirilmesini ve mezun olduğu Halicioğlu'ndaki askeri okula Cimnastik ve eskrim Öğretmenliğine atanmasını ele alacağız. İzmir'de İstihkam Subaylığı, Kumandan Paşa Yaverliği, Hizmet Gazetesi'nde yazarlığı, birkaç okulda cimnastik öğretmenliği sırasında çeşitli konularda edinip okuduğu kitaplarıyla birlikte duygu ve düşüncelerinde hayli gelişmelere erişmiş Selim Sırrı, 1900'de İstanbul-Anadolukavağı'ndaki İstihkam Birliği'nde göreve başlar. Bu vazifeye gelişinde Sami Paşa Zade Hasan Beyin yardım ve delaleti olmuş, Yüzbaşılığa terfi etmiş, aynı zamanda Padişah Sultan Hamid'e Fahri Yaver olarak da görevlendirilmiştir.

Ancak, Anadolu kavağı'ndaki hayat çok sakin ve Selim Sırrı'nın hareketliliğini tatmin edici değildir. bununla beraber, oradaki arkadaşlarını da katmak suretiyle, bedeni faaliyetlerini sürdürmektedir. Bir yandan da Beden Eğitimi yaymaya, her kese anlatmaya çalışarak o zaman çok değerli ve ilmi, edebi bir Mecmua olan SERVET-İ FÜNUN'da yazılar yazmaya devam eder. Arada Galatasaray Lisesi'ne, Hocası Faik Beyi ziyarete gider. Ona da hünnerlerini gösterir. Bir yıl kadar sonra, Tophane Müşiri ve Mektepler Nazırı Zeki paşa Selim sırrı'yı çağırır. "SERVET-İ FÜNUN Mecmuasında Beden Eğitimi hakkında yazdığı yazıları okuyup çok beğendiğini, bu sebeple onu Anadolu kavağı'ndaki görevinden alıp Mühendishane-i Berri-i Hümayun (Askeri Mühendis Mektebi'ne Cimnastik ve Eskrim Öğretmeni olarak naklettirdiğini" söyler. Aynı zamanda kendi oğluna da Cimnastik dersi vermesini ister. Böylece Selim Sırrı, kendini tamamen sevdiği uğraşısına verir. Bir yandan da Cimnastiği tanıtıcı ve yayıcı yazılarına devam eder.

O yıl ilk defa ciddi olarak evlenmeyi düşünür. Bunu çok saydığı büyük dostu Büyükkada'da oturan Şakir Paşa'ya açar. "Alacağı kızın temiz ve görgülü bir aileden olması, Fransızca bilmesi, biraz piyano çalması, kendisi gibi babasını kaybetmiş olması..." gibi vasıflar taşımasını arzuladığını belirtir. Şakir Paşa, (Cevad Şakir-Halikarnas Balıkcısı ile Ressam Aliye Berger'in babaları) "Beğendiği bu şartlara uygun birini tanıdığını" söyler ve on üç yaşında iken babası Nafi Nezareti (Bayındırlık Bakanlığı Üst Düzey Görevlilerinden olan Fikri Beyin kızı HADİYE Hanımı önerir. Hadiye Hanım, gerçekten iyi yetişmiştir. Şakir Paşanın delaletiyle aileler birbirlerini tanırlar, beğenirler, anlaşır ve 1905'te evlilik gerçekleşir. Büyükkada'ya yerleşirler. (Bu evlilik elli iki yıl, Selim Sırrı'nın 2 Mart 1957'de ölümüne kadar pürüzsüz bir mutluluk içinde geçer.) 1906'da bir kızları dünyaya gelir. Çok sevdiği yavrusuna "SELMA" adı konur. Aile genişledikçe çalışmalarını artırır. İstanbul tarafında bir Cimnastik Okulu açar. Oraya devam eden gençler arasında ilerde büyük mevkilere gelen kimseler de vardır. Cimnastik onun tutkusudur. Bilhassa adale geliştiren, kuvvet ve meharete dayanan yönleriyle aletli cim

nastikler onun için idealdir. Fakat bununla birlikte diğer sporları yapmaktan da geri kalmaz. (Güreş, boks, yüzme... gibi). Cimnastiğe ve diğer Spor dallarına da olanca gücüyle sarılan, bu yolda kendisine muhit yapan, gazetelere ve dergilere yazılar da yazan; böylece sağlıklı olmanın yolunun bu faaliyetlerde bulunduğunu anlatmaya çalışan Subay-Öğretmen Selim Sırrı, bunlarda dışa dönük girişimlerde de bulunur. Bir tarafı Fransızca, bir tarafı eski Türk harfleriyle yazılı ve basılı, fotokopisi resimde görülen davetiyede de belirtildiği gibi, 5 Eylül 1908 Cuma günü saat 20.00'de İstanbul-Tepebaşı Millet Bahçesi Yazlık Tiyatrosunda bir MÜSAMERE tertipler.

MÜSAMERE'nin programında, maddeler halinde şunlar vardır:

- 1) Cimnastik hakkında bir mütalaa-i Tarihiye, (Selim Sırrı Bey tarafından),
- 2) Muallim Selim Sırrı Beyle Mösyö Sarteri arasında kılıç mubarezesi,
- 3) İngiliz boks ve Fransız Savate hakkında Mösyö Wuery tarafından bir nutuk,
- 4) Mösyö Juery ve Selim Sırrı Bey arasında Boks,
- 5) Alaturka ve Alafranga Güreş hakkında Dr. Rıza Tefvik Bey tarafından bir konferans,
- 6) Mösyö Wuery ve Mösyö Karoçiyeri tarafından Alafranga Güreş,
- 7) Selim Sırrı Beyle Mösyö Sarteri arasında İtalyan Usulünde Meçle mubareze, Selim Sırrı Tarcan'ın diğer Spor dalları ile ve yabancılarla da ilgisini gösteren bu MÜSAMERE gerçekleşir. Büyük ilgi uyandırır. Bunlar Selim Sırrı'nın içinden taşan ve Halicioğlu'ndaki Öğretmenliği ile yetinmeyip diğer spor şubelerine de girşerek dışarı vuran faaliyetlerde de bulunduğunun belirtileridir.

Gerek bu türlü faaliyetleri, gerekse çeşitli okullarda öğretmenlikleri, çeşitli gazetelerde çıkan yazılarıyla Selim Sırrı, İstanbul'da dikkat çeken bir insan halindedir. Cimnastik onun için bir İDEAL olmuştur. Bunda ve her türlü spor dallarında kendini ilerletme ve tanıma yolundadır.

1908 Sonbaharında (İKDAM) gazetesinde çıkan bir yazısını, KİLİSLİ RIFAT adında tanımadığı bir doktor eleştirerek "Bu yazıları yazan Selim Sırrı Bey ne yazık ki bir ilim adamı değildir. Eğer Anatomiden, Fizyolojiden biraz anlasaydı daha faydalı şeyler yazardı..." gibi sözlerle ona, adeta çatar.

O zaman İstanbul'un ünlü doktoru, Darülfunun Müderrisi (üniversite Profesörü) Besim Ömer Paşanın Muavini olduğunu öğrendiği bu doktorla karşılaşmasını üstad, doğumunun yetmiş beşinci kutlama sıralarında yazar KANDEMİR'le yaptığı bir mülakatta şöyle anlatmaktadır. kendi ağzından dinleyelim:

"Hâlâ o gençlik günlerinin heyecanı içinde, fakat o ilk adımların artık bir hikaye olan tecrübesizliklerine şimdi kendim de gülüyorum. Burnumdan soluduğumu gören Dr. Besim Ömer Paşa ne istediğimi sordu. Yardımcısı ile tanışmak istediğimi söyledim. Paşa içeriye seslenince biraz sonra odaya vücudu elbisesinin içinde hayal gibi bir genç doktor girdi. Ben söz söylemeden soyunmaya başladım. İkisi de hayretle bana bakıyorlardı. Belden yukarı kısmım çıplak olarak, "buyurunuz şu pazularımı tutunuz, göğüs ve sırt adalelerimi yoklayınız" dedim. ikisi de yokladılar, "Çelik gibi" dediler. Dr. Kilisli Rifat Bey'e "Siz de lütfen soyununuz." O cevaben "Ben vücut pehlivanı değilim, fikir pehlivanıyım. Ben size kalemle meydan okudum. Kudretiniz varsa siz de kalemle cevap verin. tuttuğunuz yol yanlıştır. Siz Fransızca biliyorsunuz. Size bazı kitaplar vereyim, okuyun, sonra görüşelim." dedi ve Paşanın kitaplığından Dr. Lagrange'ın (Lexercice Chez Les a Dultes - Her yaşta yapılacak beden idmanları) ve Dr. Philippe Tissier'nin (La Fatigue et L'entrainement - Yorgunluk ve Beden idmanları) kitaplarını verdi.

Bu iki kitabı dikkatle okuduktan sonra iri pazularım ve marifetlerimle bir köy cam-bazından farklı olmadığımı anladım. Tekrar gittiğimde Dr. Besin Ömer "Yine Kilisli Rifat'a boks dersi vermeye mi geldin?" deyince "Hayır elinizi öpmeye geldim. Hatamı anladım" dedim. "Benim gözlerimi açtınız, bu işin ilmini öğrenmeye kararlı olduğumu" beyan ettim.

İşte bundan sonra bu gaye Üstad'ın kafasını sarar. Birçok kitap ve dergi okur. Bunun tahsilinin en iyi nerede yapılabileceğini araştırır. Böylece oralara gitme tutkusu da

başlar. Kendince en iyisinin işveç olduğunu düşünmektedir.

1900'lü yılların başları memlekette istibdada karşı bazı çalkantıların olduğu yıllardır.

1907'de Selim Sırrı'nın rütbesi "Kolağası"na (Ön Yüzbaşı) yükselir. Fahri Yaveran-ı Hazreti-i Şehr-i Yari'ye (Padişahın Fahri Yaverlerine) mahsus sırmalı kordonlar üniformasının omuzunda Mühedishane-i Berri-i Hümayunda, Hendese-i Mülkiye'de, Aşiret Mektebi ve Darüşşafaka'da Cimnastik Öğretmeni Selim Sırrı, hem görevi, hem de yurt içinde önemli günler yaşamaktadır.

11 Temmuz 1908'de Selim Sırrı hafta tatilini Büyükkada'da ailesiyle birlikte geçirmekte iken bir gazete satıcısı, bazı gazetelerin isimlerini de sayıp "Hürriyetin ilan edildiği" haberini bağırarak sokaktan geçer. İnanılması güç "Resmi Tebliğ" bomba gibi patlamıştır.

Selim Sırrı bütün gece düşünür ve ertesi 12 Temmuz 1908 günü erkenden İstanbul'a iner. İkinci çocuğuna hamile olan eşini Doktorunun Muayenehanesinde bırakır. Büyük Macera başlamıştır.

Çağaloğluna doğru inerken iki arkadaşına, Kıbrıs'lı Mustafa Paşa Zade Şevket ile NATA Ajansında Ziya'ya rastlar. Onlara, "Halkı ayaklandıracığını, kendisini desteklemelerini, sözlerinin arasında alkışlamalarını" söyler.

Bir duvarın üzerine çıkarak (Bugün İstanbul Kız Lisesi'nin bulunduğu binanın bahçe duvarına rastlayan bir yer) olanca sesiyle "Hürriyet... Milletın saadeti... Selameti... Mukadderatına saray değil Millet Meclisi hakim olacaktır..." gibi sözler söyler. Önce duyanlar korkup bazıları kaçır; arkadaşları alkışladıkça başkaları da alkışa katılır. Halk çığ gibi büyür. Selim Sırrı, arkasında coşkun bir kalabalıkla Nezaretlerin (Bakanlıkların) her birine gidip Nazırlara (Bakanlara) "Halk önünde meşrutiyete ve hürriyete sadık kalacaklarına dair" yemin ettirir. (O zamanlar Sadaret (Başbakanlık) Makamı şimdiki İstanbul Valilik Makamının olduğu binada ve diğer Bakanlıklar da o civarlardadır.). Hava karar-maktadır. Halk coşkusu büyüktür. Halk "Saraya", "Saraya" diye bağırır.

Halkın psikolojisini iyi bilen ve iyi söz söyleyen Selim Sırrı onları yatıştırır ve ertesi gün toplanmak üzere oradan ayrılırlar. 13 Temmuz 1908 günü spor arkadaşı ve kafadarı Filozof Dr. Rıza Tefvik ile birlikte kalabalığın önüne düşerler. Sesi bir gün öncesinden kısıldığı için Rıza tefvik konuşur. On dört gün süre ile bu iki arkadaş İstanbul'un asayişini sağlamaya çalışırlar. Daha sonra Selanik'ten İstanbul'a gelen İttihat ve Terakki Büyükları ile Selim Sırrı arasında iyi bir anlaşma kurulamaz.

Cemiyete "Askerlikle siyasetin bir arada yürüyemeyeceğine kanaat getirdiği; asıl maksat olan Meşrutiyetin elde edildiği, artık siyasetle, komitecilikle uğraşmaya mahal kalmadığı; bu sebeple bu işlerin içinden çekilerek öğretmenlik yapmak istediği..." yolunda bir dilekçe ile İttihat ve Terakki Cemiyetinden istifa eder. Tarih 8 Ağustos 1908'dir.

Bu istifadan iki gün önce de ikinci kızı "AZADE" dünyaya gelir.

Aslında Cemiyetten ayrılmasının gerçek sebebi, kendisinin Cemiyete almayı uygun görmediği kimseleri, yeni yöneticilerin Cemiyete alıp onlara Paye verir tarzda davranışlarıdır. 1909 ilkbaharında birgün Harbiye Nazırı (Mil. Savunma Bakanı) İzzet Paşa Selim Sırrı'yı çağırır. Ve "oğlum, şüphe yok ki Meşrutiyetin ilanında memlekete büyük hizmetler ettin. Fakat bu arada bir süre gözden uzak olmanı uygun buluyor ve seni Paris Sefareti Ataşe Militerliğine (Askeri Ateşe) göndermeyi düşünüyorum." der. Selim Sırrı bunu fırsat bilerek hemen "Paşam, beni Yurt dışına çıkarmak istiyorsanız Paris'e değil, Lütfen işveç'e gönderin. Ben orada Beden Eğitimi ihtisas yapmak istiyorum." cevabını verir. PAŞA UYGUN BULUR VE HAFTASINA KALMADAN Selim Sırrı'yı işveç'e yolcu ederler.

Gelecek yazımızda ÜSTAD'ın işveç Kraliyet Yüksek Beden Eğitimi Enstitüsüne girişini ve oradaki öğrencilik hayatını ele alacağız.

Not: Bu yazının hazırlanmasında Selim Sırrı Tarcan'ın şimdi hayatta tek varlığı ikinci kızı sayın Azade KENT'in, kendisine teşekkür borçlu olduğumuz yardımı ile aileye ait bilgi ve belgelerden yararlanılmıştır.